

vendigt at skære i folkepension og efterløn, hvis velfærdssamfundet skal overleve. Men hvis man skærer ned på velfærdsgoderne, underminerer man velfærdssamfundet. Enhedslisten ønsker at udvikle velfærdssamfundet i stedet for at afvikle det. Vi ønsker at tage fat på de virkelige problemer i velfærdssamfundet.

Regeringen og de fleste af de øvrige partier og en række eksperter taler om ældrebyrde og generationskamp og foreslår at flytte rundt på pengene, så de rige bliver begunstiget, de mange mister noget, og de, der har allermindst, bliver skubbet længere ned, samtidig med at de får lidt skulderklap og almisser. Det er påvist gang på gang, at det forfærdelige ord ældrebyrde intet har med virkeligheden at gøre. Tværtimod har vi alle muligheder for at få en langt bedre velfærd, hvis vi bruger ressourcerne hos de mange, der i dag holdes uden for arbejdsmarkedet.

Der er i dag over 800.000 mennesker i den arbejdsdygtige alder – 800.000! – der er på en eller anden form for overførselsindkomst. Dertil kommer en del, der modtager folkepension, men godt ville bidrage til samfundet, hvis bare de fik lov, og problemet vokser. Arbejdsløsheden er steget og steget og steget, siden regeringen trådte til.

Kl. 19.20

Statsministeren forsøgte i åbningstalen at bortforklare den stigende arbejdsløshed med, at landet er kommet i økonomisk krise. Men det passer ikke. Der er penge nok. Det er rigtigt, at der er virksomheder, der har problemer, men arbejdsløsheden stiger ikke mindst, fordi en række virksomheder, der har store overskud, fyrer folk for at få overskuddet endnu højere op. Det gælder aktuelt store virksomheder som teleselskabet TDC, mejerigiganten Arla, Grundfos, A.P. Møller, Post Danmark, Coop Norden, Danske Bank og mange andre.

Regeringen har valgt at være passiv over for den stigende arbejdsløshed, og regeringen har valgt at give skattelettelser til de bedststillede i stedet for at øge velfærden. F.eks. har de rigeste 10 pct. af Danmarks familier modtaget 70 pct. af det milliardbeløb, der er givet som skattelettelse ved at fastfryse ejendomsværdiskatten. Der er penge nok, men regeringen vælger at give noget for noget til de rigeste.

Mange bliver arbejdsløse og mange nedslidt og udstødt af arbejdsmarkedet, og det er en udvikling, som regeringen forstærker med de mange nedskæringer på arbejdsmiljøområdet. Hvis

de over 800.000 arbejdsløse og udstødte i stedet var i arbejde, kunne den gennemsnitlige arbejdstid sættes betydeligt ned. Hvis alle ansatte, arbejdsløse, førtidspensionister, efterlønmottagere osv. deltes om det antal arbejdstimer, der blev udført i 2002, kunne hver af os nøjes med at arbejde 940 timer om året, hvilket svarer til ca. 20 timer om ugen, men vi kunne også vælge at arbejde lidt mere og få råd til noget mere velfærd.

Enhedslisten ønsker at ændre samfundet, så alle kan være med, i stedet for at nogle løber alt for stærkt og bliver nedslidt, og andre bliver holdt udenfor. Vi ved godt, at ikke alle de 800.000, der er holdt uden for arbejdsmarkedet, har fuld arbejdsevne, men vi skal tilstræbe, at der bliver plads til alle.

Helt konkret vil Enhedslisten fremsætte forslag om at få flere i arbejde med to tiltag. For det første at dagpenge og kontanthjælp skal bruges aktivt. Det vil give et overskud i de offentlige kasser, hvis kontanthjælpsmodtagere bliver ansat med almindelig løn til at udføre nogle af de mange opgaver, der skal løses i amter og kommuner.

For det andet vil vi foreslå, at folk, der er i arbejde, skal kunne dele jobbet med arbejdsløse. Hvis fire personer, der hver arbejder 37 timer, deler deres arbejde med en arbejdsløs, kan de alle nøjes med 30 timers arbejde, og staten vil tjene på det. Jeg gentager: De offentlige kasser vil tjene på det, hvis Enhedslistens forslag bliver gennemført.

Hvis regeringen ikke vil være med til disse to konkrete tiltag, så er det alene ideologi, der forhindrer en løsning på mange problemer. En løsning, som for det første vil få mange flere i arbejde og dermed forbedre deres og deres familiers vilkår væsentligt, og for det andet vil føre til, at der er flere om at dele arbejdet på arbejdspladserne, så der er færre, der bliver nedslidt. Dermed får de og deres familier det bedre, og vi sparer udgifter til sygefravær, arbejdsskadeerstatning, førtidspension osv.

Endvidere vil vi kunne få en langt bedre velfærd, når der er flere til at tage sig af børn, unge, gamle og syge. Dertil kommer, at hvis vi får sat tempoet ned, vil der blive mulighed for den rummelighed på arbejdspladserne, der gør, at også de, der ikke har 100 pct. arbejdsevne, kan komme ud og yde en indsats. Hvis der f.eks. er pædagoger nok i børnehaven, er der også plads til, at en gangbesværet kan være der nogle timer hver dag og lege og fortælle historier.